

Hemelvaart 2020

HET THUISKOMEN VAN JEZUS EN CORONA

Donderdag vieren wij het hoogfeest van de hemelvaart van de Heer. Voor de meeste Nederlanders betekent Hemelvaartsdag vooral het begin van een extra lang weekend. Niets minder maar ook niets meer. Ook een aantal christenen in het Nederland van vandaag loopt niet echt warm voor het feest. In ieder geval is het kerkbezoek bijna overal lager dan op een gemiddelde zondag. Overigens zal er dit jaar helemaal geen kerkbezoek mogelijk zijn. Het coronavirus blokkeert als onzichtbare tegenstander tal van zaken. Het virus verhindert ook een feestelijke viering van de thuiskomst van Christus bij de Bron van waaruit Hij leefde. Want dat is, naar mijn overtuiging, het hart van Hemelvaart. Jezus heeft na zijn arrestatie, marteling en kruisdood van God nieuw leven ontvangen. Wij hebben dat kernegegeven van ons geloof tijdens het Paasfeest opnieuw mogen vieren. Jezus is van de Vader uitgegaan en tot de Vader teruggekeerd. Met Hemelvaart gaat het echter niet alleen over Jezus maar ook over ons. Het thuiskomen van de Zoon bij zijn Vader, vormt voor ons een belofte. Ook wij mogen hopen op een thuiskomen. God laat de vrienden en vriendinnen van zijn Zoon niet in de steek. Hemelvaart impliceert voor ons de belofte dat God trouw is, hier en nu en tot over de grens van dit aardse leven heen. Wij mogen rusten in de palm van Gods hand. God is onze rots, de toevlucht die op ons wacht (vgl. Psalm 73).

Troost voor rouwenden

In ons land sterven ieder jaar 150.000 mensen. Gemiddeld per week dus zo'n 3.000. In de afgelopen maanden zijn door het virus duizenden mensen extra gestorven. Op het moment dat ik dit *Woord ter bemoediging* schrijf, is bekend geworden dat in de laatste 9 weken een oversterfte van 9000 mensen is vastgesteld, de meesten als gevolg van het coronavirus. Vele families zijn daardoor recentelijk vaak hard en onbarmhartig met de dood van een dierbare geconfronteerd. Cijfers over het aantal doden zijn kil maar achter ieder getal gaat intens verdriet om het afscheid van een dierbare schuil. En daarbij komt dat door het besmettingsgevaar er allerlei restricties rondom een uitvaart zijn. Zo wordt het afscheid nemen van een gestorven dierbare in de huidige omstandigheden extra moeilijk en pijnlijk.

Ik ben dankbaar voor de inzet van onze pastorale teams en vele vrijwilligers. In sommige delen van het bisdom zijn bovengemiddeld veel besmettingen waargenomen en dus ook extra veel zieken en doden. Het begeleiden van de zieken en de stervenden maar ook het troosten van de nabestaanden is juist nu een belangrijke pastorale taak. Op deze manier kan onze geloofsgemeenschap zich van haar beste kant laten zien.

Missionaire opdracht

De eerste leerlingen die getuigen zijn van de thuiskomst van Jezus bij de Vader, mogen niet naar boven blijven staren. De blik moet niet naar boven gericht blijven maar naar voren worden gericht. Het gaat om de toekomst. De levende Christus wil dat zijn leerlingen het Evangelie niet verborgen houden. Zij worden de wereld ingezonden om het goede nieuws over Gods onvoorwaardelijke liefde in Christus te vertellen.

Altijd weer kom ik onder de indruk van de missionaire kracht van de apostel Paulus. In de Schriftlezingen van deze Paastijd komt het missiewerk van Paulus veelvuldig ter sprake. Zoals hij eens al zijn energie gebruikte om de Kerk te vernietigen; zo wordt hij na zijn bekering een missionaris die zich met tomeloze energie heeft ingezet. Heel het Middellandse Zeegebied

wordt afgereisd en tal van ontberingen en tegenslagen worden doorstaan. Zo komt Paulus als onvermoeibare missionaris in beeld. Hopelijk een blijvende bron van inspiratie voor ons. Wij leven in een spannende tijd voor de Kerk. Er is al jaren sprake van teruggang. De kerkelijke cijfers worden ieder jaar lager en helaas worden ook in ons bisdom kerkgebouwen verkocht en aan de eredienst onttrokken. Maar deze situatie mag ons niet gijzelen en passief maken. In de bisdommen van Nederland wordt gelukkig veel gesproken over missionaire geloofsgemeenschappen. Ook in ons eigen bisdom maken veel priesters, diakens, pastoraal werkers en andere gelovigen plannen voor missionaire initiatieven. Het doopsel vormt een geschenk maar ook een opdracht. Katholieken mogen daarom worden aangesproken op de verantwoordelijkheid van hun doopsel. Zij zijn geroepen om leesbare brieven van Christus te zijn. Alleen als gelovigen in de parochies present zijn en zorgen voor een gezond financieel fundament hebben onze katholieke geloofsgemeenschappen een toekomst.

Wachten op de Geest

Wij leven toe naar het feest van de heilige Geest. Na de dood van Jezus hebben de eerste leerlingen zich angstig opgesloten. Ongetwijfeld waren zij bevreesd dat ook zij zouden worden gearresteerd, gemarteld en gedood. Maar als de Pinkstergeest komt, verdwijnt de angst als sneeuw voor de zon. Het gesloten huis wordt verlaten en de leerlingen gaan spreken over de grote daden die God in Christus heeft verricht. Zij spreken over de hoop die in hen leeft. De huidige crisis maakt velen van ons ook onzeker en bang. Er is angst voor ziekte, voor eenzaamheid of economische malaise. Maar de Geest wil ons moed en veerkracht geven. Gelukkig de mens die juist in deze coronatijd zijn hoofd opricht en zelfbewust kijkt naar de toekomst. Het leven is voor verreweg de meeste mensen uitermate onzeker. Laten wij uitzien naar de Pinkstergeest vanuit het geloof dat de toekomst in Gods zorgende hand ligt. Bij Hem mogen wij ons veilig weten.

Mgr. dr. Gerard de Korte
Bisschop van 's-Hertogenbosch